

ντρεσάρω

ντρεσάρω κ. **τρεσάρω**, ρ. [<γαλλ. dresser = ορθώνω], ντρεσάρω· καταπιέζω ψυχικά κάποιον: «μ' έχεις ντρεσάρει με τις αγωνίες σου και τους φανταστικούς φόβους σου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας